

Над' остаръ южнодракъ извышихъ
 В' росиѣ зеленѣ красиѣ моравиѣ
 С' пушки въэтъргно южнодравиѣ
 Начяло на свободиѣ прееладкъ!

Крѣгло юнацы вси нарѣдени
 Голы ножове в' рѣцѣ дѣржахъ!
 Отъ любовь свободиѣ разарени
 Клѣтвѣ безмѣртиѣ ся заклѣхъ.

„Тако ми свѣтло сіе уржжье!
 Тако ми майчино сладко млѣко!
 Тако ми святое имя божье!
 За вѣрѣ в' поле д' умрѣм' юнашко!!!“

Рѣка войводы вси цалуважъ
 С' радость и вѣра твѣрдъ юнашкъ
 Вѣчниѣ му вѣрност' обѣщаважъ
 Искренность веесърдечнѣ премилкъ.

Вѣрѣ подобиѣ с' клѣтвѣ отаде
 От' своеї же странѣ войвода
 С' братскъ притомъ любов' имъ убаде
 Нуждиѣ послѣдниѣ мѣдрѣ бесѣдкъ.

„Ой дружино вѣрна зговорна!
 Знайте ли какви звѣри сѫ Турцы?
 Вѣра поганека лута враждебна
 Како та казни горески ускоцы?“